

МОТИВИ КЪМ ПРОЕКТ НА НАРЕДБА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА КРИЧИМ.

На основание чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 26, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 от Закона за нормативните актове и във връзка с чл. 77 от АПК, предоставяме на вниманието на жителите на община Кричим в регламентирания 30-дневен срок, считано от 14.12.2018 год. за разглеждане, обсъждане, представяне на становища, предложения за изменение, допълнение, и възражения по проект на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Кричим.

В съответствие с разпоредбите на чл. 28, ал. 2 от Закона за нормативните актове, към проекта на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Кричим прилагаме съответните мотиви, както следва:

I. Причини, които налагат приемането на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Кричим:

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/, общинският съвет определя с наредба размера на местните данъци при условията, по реда и в границите определени с него. Тази разпоредба в Закона за местните данъци и такси е продиктувана от въвеждането на конституционното изискване на чл. 141, ал. 3 от Конституцията на Република България, съгласно който общинският съвет определя данъци при условия, по реда и границите, установени със закон. С оглед защита на обществен интерес тези правомощия на общинския съвет се лимитират от минимални и максимални граници, установени от законодателя за всеки вид местен данък.

С предоставянето на общините на правото да определят размерите на местните данъци се продължава процеса на финансовата децентрализация и се укрепва местното самоуправление, тъй като най-голямо значение за развитието на процеса е засилването на финансовата самостоятелност и автономност на общините.

Местните данъци по своя характер представляват имуществени данъци.

С държавен вестник бр. 98 от 2018 г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, като съгласно § 39 от ПЗР към ЗИДЗКПО се правят много важни изменения и допълнения на Закона за местните данъци и такси.

На територията на община Кричим действа Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Кричим, приета с Решение № 30, взето с Протокол № 6 от 29.02.2008 год.; изм. с Решение № 41, взето с Протокол № 7 от 04.04.2008 год.; изм. с Решение № 99, взето с Протокол № 16 от 30.01.2009 год.; изм. с Решение № 172, взето с Протокол № 25 от 21.12.2009 год.; изм. с Решение № 249, взето с Протокол № 37 от 28.01.2011 год.; изм. с Решение № 104, взето с Протокол № 12 от 27.12.2012 год.; изм. с Решение № 193, взето с Протокол № 21 от 17.12.2013 год.; изм. с Решение № 279, взето с Протокол № 30 от 11.02.2015 год. на Общински съвет при Община Кричим. Привеждането ѝ в съответствие с изменения нормативен акт ще наложи изменения в много тестове и създаване на нови норми в местната Наредба, което би довело до промяна в поредността на разпоредбите и би създавало трудности и объркване при прилагането ѝ. Освен приетите с държавен вестник бр. 98 от 2018 г. изменения на ЗМДТ, община Кричим има намерение да включи и нов Раздел в местната наредба, уреждащ данъка върху таксиметровия превоз на пътници, приет с измененията на ЗМДТ, обнародвани в ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г. Множеството изменения в местната наредба, които следва да бъдат направени, ще променят поредността на разпоредбите и ще създадат трудности при прилагането им. Тези обстоятелства могат да бъдат преодоляни с отмяна на досега действащата наредба, която във времето от нейното приемане през 2008 година до настоящия момент е изменяна многократно, и приемането на нова наредба. За да се избегнат трудностите и объркванията

по прилагането на изменената наредба, община Кричим е изготвила проект на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Кричим.

С разпоредбата на § 40 от ПЗР към ЗИДЗКПО (ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) е уредено общинският съвет за 2019 г. да определи размерите на данъка върху превозните средства до 31 януари 2019 г. Когато не са определени нови размери в посочения срок, за 2019 г. данъкът се определя съгласно минималните размери на данъците и коригиращите коефициенти, определени в чл. 55, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

С измененията в ЗМДТ е приета нова концепция за определяне на данъка върху превозните средства за леки автомобили и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, а именно **от 01.01.2019 г.** данъкът да се определя по формула, която включва два компонента: имуществен и екологичен.

Имущественият компонент отчита мощността и годината на производство на автомобила, а екологичният компонент отчита екологичната категория на автомобила, респективно замърсяването, което причинява съответният автомобил.

Имущественият компонент е предвидено да се определя от ставката за тази част от данъка и мощността на двигателя, коригирани с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗМДТ с данък върху превозните средства се облагат превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България, като в чл. 53 от ЗМДТ е указано, че данъкът се заплаща от собствениците на превозни средства.

Съгласно чл. 55, ал.1 от ЗМДТ за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на чл. 55, ал. 1, т. 1 от ЗМДТ;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на чл. 55, ал. 1, т. 2 от ЗМДТ.

Съгласно чл. 55, ал. 1, т. 1 от ЗМДТ:

1. Имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{СкW} \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общинския съвет с наредбата по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ в следните граници:

- а) до 55 kW включително – от 0,34 до 1,20 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително – от 0,54 до 1,62 лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително – от 1,10 до 3,30 лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително – от 1,23 до 3,69 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително – от 1,60 до 4,80 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW – от 2,10 до 6,30 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

<i>Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство</i>	<i>Коефициент</i>
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

Съгласно чл. 55, ал. 1, т. 2 от ЗМДТ:

ЕК е екологичният компонент, който се определя от общинския съвет в зависимост от екологичната категория на автомобила с наредбата по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ е в граници, както следва:

<i>Екологична категория</i>	<i>Коефициент /граници/ по чл. 55, ал. 1, т. 2 от ЗМДТ</i>
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10 – 1,40
„Евро 3"	1,00 – 1,10
"Евро 4"	0,80 – 1,00
"Евро 5"	0,60 – 0,80
"Евро 6" и "EEV"	0,40 – 0,60

Относно приетите изменения в ЗМДТ, в частта за определяне на данъка върху превозните средства, в сила от 01.01.2019 г. следва да се отбележи следното:

Определени са шест диапазона на мощности на автомобили и съответно минимална и максимална стойност на границите на размера на данъка за всеки диапазон на мощност.

Съгласно приетите нови разпоредби диапазоните до 37 kW и до 55 kW се обединяват в един – до 55 kW, като се включват и два нови диапазона към съществуващите в закона размери по отношение на най-мощните автомобили, а именно: над 150 kW до 245 kW включително, и над 245 kW.

Доколкото тази част от формирането на данъка е в частта имуществен компонент, то се запазва принципът за определяне на по-високи граници на ставката на данъка за по-мощните автомобили. Запазва се правото на общинския съвет да определя размера на данъка (ставката) в наредбата по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ в зависимост от мощността на автомобила в законово определените граници.

Коефициентът за годината на производство на автомобила е диференциран по години, като е налице известна промяна спрямо действащите към настоящия момент в ЗМДТ коефициенти. Промяната, с която се прецизират коефициентите, цели създаването на финансов инструмент за стимулиране извеждането на по-старите автомобили от употреба и замяната им с по-нови и по-екологични автомобили, предвид това, че автомобилите над 20 години са ненадеждни, изискват големи разходи за поддръжка и причиняват големи замърсявания на въздуха с вредни емисии.

По отношение на коефициентите за годината на производство, законодателят не делегира правомощия на общинските съвети да ги определят, поради което същите са задължителни за прилагане от всички общини в Република България, в т.ч. и от Община

Кричим във вида и размера, регламентиран с разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 1 от ЗМДТ, именно:

<i>Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство</i>	<i>Коефициент</i>
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

Екологичният компонент е свързан с екологичните характеристики на автомобила и представлява коригиращ коефициент, който отразява екологичната категория на автомобила, която е свързана с европейските стандарти за изгорели газове (познати още като Евро 1, 2, 3, 4, 5 и 6). Екологичният компонент осигурява облекчение за собствениците на автомобили, съответстващи на екологични стандарти "Евро 4" и по-високи, и утежнение за собствениците на автомобили, които не съответстват на екологична категория или съответстват на екологична категория, по-ниска от "Евро 4".

По отношение на коефициента за екологична категория в ЗМДТ са определени границите, в рамките на които общинският съвет следва да определи размера на коефициента за всяка екологична категория в наредбата по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ.

Във връзка с приетия нов начин за облагане е предвидено облекчението за превозни средства с действащо катализаторно устройство, считано от 01.01.2019 г. да не се прилага. Неприлагането на посоченото данъчно облекчение е заменено с въвеждане на коефициента за екологичната категория на автомобила.

С тази промяна се цели и предотвратяване на случаите, в които данъчно задължени лица посочват в декларацията по чл. 54, ал. 4 от ЗМДТ, че техният автомобил притежава действащо катализаторно устройство, но в действителност катализаторът е отстранен. Установяването на наличието на действащо катализаторно устройство е трудно и с този факт се спекулира с цел намаляване на данъка, като в същото време автомобилът не отговаря на екологичните норми, допринася в голяма степен за замърсяване на околната среда и в тази връзка не следва да ползва данъчно предимство.

Относно разпоредбата в чл. 59, ал. 1 от ЗМДТ касаеща отпадане на облекчението за превозни средства с действащо катализаторно устройство, законодателя не делегира правомощия на общинските съвети, поради което същата е задължителна за прилагане от всички общини в Република България, в т.ч. и от Община Кричим.

Като положителен ефект за собствениците на моторни превозни средства е предвидено да не се прилага лимитиращата граница от 74 kW за ползване на данъчни облекчения за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, като с коефициента за екологична категория се дава възможност за ползване на данъчно облекчение за всички автомобили с категория, равна на или по-висока от "Евро 4", независимо от мощността им. По този начин всички собственици на моторни превозни средства имат възможност да ползват данъчни преференции, в случай че притежават моторни превозни средства, отговарящи на по-високи екологични стандарти.

С въвеждането на екологичния компонент в облагането всъщност се компенсира донякъде досегашната практика, при която собствениците на нови и по-мощни автомобили плащаха по-висок данък независимо, че същите притежават стандарт за екологична категория „Евро 5”, Евро 6” и "ЕЕV"” и замърсяват най-малко.

Съгласно новите разпоредби на чл. 55, ал. 14 и чл. 59, ал. 5 от ЗМДТ когато в

регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Новата концепция е насочена към по-тясно обвързване на политиката за по-чист въздух с екологичните характеристики на съответните превозни средства, като чрез нея се отчитат и прилагат ясно дефинирани екологични критерии относно регистрираните и управлявани автомобили.

На основание чл. 55, ал. 1, т. 1 от ЗМДТ размерът на данъка за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т., е определен, както следва:

<i>Леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т</i>	<i>Размер /граница/ на данъка по чл.55,ал.1,т.1 от ЗМДТ</i>	<i>Размер на данъка за Община Кричим</i>
до 55 kW включително	от 0,34 до 1,20 лв. за 1 kW	0,60 лв. за 1 kW
над 55 kW до 74 kW включително	от 0,54 до 1,62 лв. за 1 kW	0,80 лв. за 1 kW
над 74 kW до 110 kW включително	от 1,10 до 3,30 лв. за 1 kW	1,65 лв. за 1 kW
над 110 kW до 150 kW включително	от 1,23 до 3,69 лв. за 1 kW	1,85 лв. за 1 kW
над 150 kW до 245 kW включително	от 1,60 до 4,80 лв. за 1 kW	1,85 лв. за 1 kW
над 245 kW	от 2,10 до 6,30 лв. за 1 kW;	2,10 лв. за 1 kW

Мотиви:

За категория до 55 kW включително, предложението е 0,60 лв. за 1 kW, като същият не се променя и се запазва като досега действащия размер, за старата категория над 37 kW до 55 kW.

За категория над 55 kW до 74 kW включително, предложението е 0,80 лв. за 1 kW, като същият не се променя и се запазва като досега действащия размер.

За категория над 74 kW до 110 kW включително, предложението е 1,65 лв. за 1 kW, като същият не се променя и се запазва като досега действащия размер.

За категория над 110 kW до 150 kW включително, предложението е 1,85 лв. за 1 kW, като същият не се променя и се запазва като досега действащия размер, за старата категория над 110 kW.

За категория над 150 kW до 245 kW включително, предложението е 1,85 лв. за 1 kW, като същият не се променя и се запазва като досега действащия размер, за старата категория над 110 kW.

За категория над 245 kW включително, предложението е 2,10 лв. за 1 kW, като размерът съответства на минималната долна лимитирана от чл. 55, ал. 1, т. 1 по ЗМДТ граница.

На основание чл. 55, ал. 1, т. 2 от ЗМДТ коефициентът на екологичния компонент при определяне на данъка върху превозните средства, е определен, както следва:

<i>Екологична категория</i>	<i>Коефициент /граница/ по чл.55,ал.1,т.2 от ЗМДТ</i>	<i>Коефициент за Община Кричим</i>
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10 – 1,40	1,10
„Евро 3"	1,00 – 1,10	1,00
"Евро 4"	0,80 – 1,00	0,80
"Евро 5"	0,60 – 0,80	0,60
"Евро 6" и "EEV"	0,40 – 0,60	0,40

Мотиви:

Тъй като екологичният компонент е нов елемент, участващ при определяне на данъка върху превозните средства и ефекта от неговото прилагане за отделните категории превозни средства не може да бъде предвиден изцяло, то и предложението за 2019 г., като първа година от новата концепция на ЗМДТ за определяне на данъка върху превозните средства е той да бъде определен „предпазливо”, а не „рисково”.

Предложеният коефициент за превозните средства без ЕК, с екологични категории "Евро 1", "Евро 2" е той да бъде определен на 1.10, което съответства на минималната долна лимитирана граница на чл. 55, ал. 1, т. 2 по ЗМДТ. По този начин се гарантира минимално увеличение на данъка за превозните средства без екологична категория и тези с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2", в размер на 10 на сто.

Предложеният коефициент за превозните средства с екологични категории "Евро 3" е той да бъде определен на 1.00, което съответства на минималната долна лимитирана граница на чл. 55, ал. 1, т. 2 по ЗМДТ. По този начин за превозните средства с екологична категории "Евро 3" няма да има увеличение на данъка.

Предложеният коефициент за превозните средства с екологична категория "Евро 4", е той да бъде определен на 0.80, което съответства на минималната долна лимитирана граница на чл. 55, ал. 1, т. 2 по ЗМДТ. По този начин се гарантира намаление на данъка за превозните средства с екологична категории "Евро 4" в размер на 20 на сто.

Предложеният коефициент за превозните средства с екологични категории "Евро 5" е той да бъде определен на 0.60, което съответства на минималната долна лимитирана граница на чл. 55, ал. 1, т. 2 по ЗМДТ. По този начин се гарантира намаление на данъка за превозните средства с екологична категории "Евро 5" в размер на 40 на сто.

Предложеният коефициент за превозните средства с екологични категории "Евро 6" и "ЕЕV" е той да бъде определен на 0.40, което съответства на минималната долна лимитирана граница на чл. 55, ал. 1, т. 2 по ЗМДТ. По този начин се гарантира намаление на данъка за превозните средства с екологична категории "Евро 6" и "ЕЕV" в размер на 60 на сто.

Тъй като очакваният резултат от прилагане на новата формула за изчисляване на данъка е компилирана величина в резултат от коригирането на два компонента – имуществен и екологичен, както в увеличение така и в намаление, то конкретният ефект от направените предложения, свързани с данъка върху превозните средства, би могъл да се определи в пълен аспект едва през 2019 г. след приемане и залагане на избраните от общинския съвет размер на данъка и коефициента за екологичната категория, на която съответстват автомобилите.

Прогнозата за новата регулация е очаквано тя да бъде проявена обобщено в два аспекта:

- за новите автомобили /до 5 г. от датата на производство/ и отговарящи на по-високи екологични категории /над „Евро 4”/ промяната ще се отрази в намаление на данъка върху превозните средства.

- за старите автомобили /над 15 г./, съответстващи на по-ниски от „Евро 4“ стандарти, данъкът ще се увеличи, което е свързано главно със занижените им екологични характеристики и съображението за евентуалните вреди върху околната среда от тяхното използване.

По този начин се предоставят възможности и се създават стимули за обновяване на автомобилния парк и осигуряване на безопасност при движението на моторните превозни средства по републиканската пътна мрежа и постигане на по-голяма справедливост при определяне на данъка върху превозните средства и

равнопоставеност между собствениците на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т.

По отношение на останалите изменения в разпоредбите на чл. 55, ал. 6, чл. 59, ал. 2, и ал. 3 от ЗМДТ, законодателят не делегира правомощия на общинските съвети, поради което същите са задължителни за прилагане от всички общини в Република България, в т.ч. и от Община Кричим.

Приетите изменения в закона са, както следва:

Чл. 55, ал. 6 от ЗМДТ:

Направена е промяна относно облагаемата товарносимост на товарните автомобили с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, като вместо на всеки започнат тон, същата ще се изчислява на всеки започнати 750 кг.

Чл. 59, ал. 2 от ЗМДТ:

Направена е промяна на данъчното облекчение за мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, съответстващи на екологични категории "Евро 3" и "Евро 4", така че да съответства на предвидената данъчна преференция съобразно коефициента за екологична категория при облагане на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. В тази връзка данъчното облекчение за екологична категория "Евро 3" отпада, за екологична категория "Евро 4" се намалява на 20 на сто, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" се запазва 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 от ЗМДТ данък.

Чл. 59, ал. 3 от ЗМДТ:

Направена е корекция на данъчното облекчение за автобусите, товарните автомобили над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологични категории "Евро 3" и "Евро 4", така че да съответства на предвидената данъчна преференция съобразно коефициента за екологична категория при облагане на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. В тази връзка данъчното облекчение за екологична категория "Евро 3" отпада, за екологична категория "Евро 4" се намалява на 20 на сто, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" се запазва 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ данък.

Във връзка с разработването на програми за управление на качеството на атмосферния въздух и постигане на съответствие с европейски директиви, свързани с чистотата на въздуха и справяне с превишението на пределно допустимите стойности за концентрации на замърсители, нееднократно са правени редица препоръки за промени в данъчното законодателство по отношение облагането на превозните средства. Имайки предвид това, приетата в ЗМДТ нова концепция е в съответствие и с тези направени препоръки и посочваните проблеми, за които е необходимо да се търси решение.

Останалите изменения в Закона за местните данъци и такси са отразени в разпоредбите на новата Наредба за определянето размера на местните данъци на територията на Община Кричим.

При изработването на проекта на Наредбата за определянето размера на местните данъци на територията на Община Кричим са спазени принципите на необходимост,

обоснованост, предвидимост, откритост, съгласуваност, субсидиарност, пропорционалност и стабилност.

II. Цели, които се поставят:

1. Проектът на наредбата има за цел да бъде в съответствие със Закона за местните данъци и такси с цел да се избегне евентуална колизия между текстовете на наредбата и закона.

2. Създаване на подзаконови нормативни разпоредби, съответстващи на нормативните актове от по-висока степен и гарантиращи изпълнението на Наредбата за определяне на местните данъци на територията на община Кричим.

III. Очаквани резултати:

Чрез прилагането на новата Наредба ще се синхронизират и уеднаквят материалните норми, предвидени в разпоредбите на Наредбата за определяне на местните данъци на територията на община Кричим и съответните такива в ЗМДТ.

IV. Финансови средства, необходими за прилагането на Наредбата за определяне на местните данъци на територията на община Кричим.

Прилагането на текстовете на Наредбата не е свързано с разходване на допълнителни финансови средства от бюджета на Общината. Прилагането на подзаконовите нормативни актове на Общински съвет Кричим, се осъществява от определени за това служители на община Кричим, в рамките на техните задължения.

Финансовото обезпечаване на дейността и задълженията на Община Кричим и на Общински съвет Кричим е предвидено и гласувано с приемането на бюджета на Община Кричим за 2019 година.

V. Анализ на съответствието с правото на Европейския съюз.

Тенденциите в местното самоуправление и местната администрация са най-концентрирано изразени в Европейската Харта за местното самоуправление. Тази харта е документа подчертаващ необходимостта от отчитането в правните актове на всички особености на местните структури с оглед задоволяването на потребностите на населението по места чрез ефективно местно самоуправление. Доколкото настоящият проект на Наредбата за определяне на местните данъци на територията на община Кричим е с предмет на подзаконов нормативен акт, който подлежи на издаване на основание чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация от Общински съвет като орган на местното самоуправление, то приложими са разпоредбите на Европейската Харта за местно самоуправление.

В изпълнение на изискванията на ЗНА е извършена частична предварителна оценка на въздействието на проекта на подзаконовия нормативен акт.

Приложение: ПРОЕКТ НА НАРЕДБА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА КРИЧИМ.

РЕШЕНИЕ:

На основание чл. 21, ал. 1, т. 23 и ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 141, ал. 3 от Конституцията на Република България, чл. 8, чл. 11,

ал. 3, чл. 15, ал. 1, чл. 26, ал. 1 и ал. 3 и чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от Закона за нормативните актове, във връзка с чл. 75 - 79 от АПК, в изпълнение на чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, приема Наредба за определяне на местните данъци на територията на община Кричим, както следва:

Глава първа **Общи положения**

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община **КРИЧИМ**

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. Туристически данък;
8. Данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. Други местни данъци, определени със закон.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на ДОПК или от съдебни изпълнители по реда на ГПК.

(3) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения – на публични изпълнители.

(4) Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от ДОПК, за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(5) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а Директор Дирекция „УТГРМДТХД” - на териториален директор на

Националната агенция за приходите.

(6) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е Общинският съвет.

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора **Местни данъци**

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот, или за съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 9. (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 10. Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касата на общината, находяща се в град Кричим, пл. „Обединение” № 3;
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

Чл. 11. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(3) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди прехвърлянето/учредяването.

(4) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

(5) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 14. (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по Раздел Трети от тази наредба.

(3) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване, в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(4) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(5) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси. В случай, че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси, служителят по чл. 5, ал. 1 от наредбата образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(6) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

(7) Не се изисква подаване на данъчна декларация от данъчно задължените лица, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. В тези случаи, служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл. 15. За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на ЗУТ, както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно - в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от ЗУТ, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител - за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от ЗУТ на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от ЗУТ. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служителите на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл. 16. (1) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 14, ал. 1.

(2) В случаите по ал. 1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл. 17. (1) Определеният със заповед служител на общинска администрация Кричим проверява подадените декларации и предоставената служебно информация по чл. 15, ал. 4, 6 и 7 от наредбата и чл. 51, ал. 1 от ЗМДТ. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда - и чрез измерване на имота от техническите органи.

(2) При поискване от служителите на общинската администрация на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели, регистри и други) съответните служби на бюджетна издръжка са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.

(3) Данни по ал. 2 от кадастъра се предоставят при условията и по реда, предвидени в Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Националната агенция за приходите по електронен път предоставя на общинската администрация в 14-дневен срок от получаването на искане информация относно обектите с регистрирани фискални устройства.

Чл. 18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 7, ал. 1 от наредбата към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до първи март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) В ал. 2, изречение първо не се прилага за нежилищни имоти, които са собственост на предприятия или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл. 19. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на **2,5** на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл. 20. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 21. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 22. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай че се установи деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 19, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 23. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 24. (1) При промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

(2) Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 25. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 26. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 27. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 28. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 24 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по реда

и при условията на чл. 32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 29. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява в левове към момента на откриване на наследството, съгласно чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 30. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 31. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,4** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 – **3,3** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 32. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 33. (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл. 34. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 35. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 36. Данъкът се заплаща от лицата по чл. 45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 37. (1) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към

момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(2) Имуществото се оценява по реда и условията на чл. 46, ал. 2 и ал. 3 от ЗМДТ.

Чл. 38. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) **0,6** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) **5,3** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 3 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 39. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 40. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44 ал. 3 от ЗМДТ към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 41. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 42. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 43. Размерът на данъка се определя от служител на общинска администрация Кричим въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от

Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните от регистъра на пътните превозни средства се предоставят на община Кричим от Министерството на финансите, както следва:

1. ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на община Кричим за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, или

2. ежемесечно - на електронен носител.

(3) Изключения от реда, описан в алинея 1 има, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

(4) Собствениците на превозни средства, за които няма подадени данни от регистъра на пътните превозни средства, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ.

(5) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(6) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрацията на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

(8) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрацията.

(10) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 44 от ЗМДТ, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху

добавената стойност - документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(11) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 55, ал. 7 от ЗМДТ липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

(13) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а когато не е подадена такава и в случаите по ал. 5 - в приход на общината, по регистрация на превозното средство.“

Чл. 44. (1) Годишният данък за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя съгласно формулата в чл. 55, ал. 1 от ЗМДТ.

т. 1. Данъкът за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т., за 1 kW е в размер, както следва:

<i>Леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т</i>	<i>Размер /граница/ на данъка по чл.55,ал.1,т.1 от ЗМДТ</i>	<i>Размер на данъка за Община Крчим</i>
до 55 kW включително	от 0,34 до 1,20 лв. за 1 kW	0,60 лв. за 1 kW
над 55 kW до 74 kW включително	от 0,54 до 1,62 лв. за 1 kW	0,80 лв. за 1 kW
над 74 kW до 110 kW включително	от 1,10 до 3,30 лв. за 1 kW	1,65 лв. за 1 kW
над 110 kW до 150 kW включително	от 1,23 до 3,69 лв. за 1 kW	1,85 лв. за 1 kW
над 150 kW до 245 kW включително	от 1,60 до 4,80 лв. за 1 kW	1,85 лв. за 1 kW
над 245 kW	от 2,10 до 6,30 лв. за 1 kW;	2,10 лв. за 1 kW

т. 2. Екологичният компонент в зависимост от екологичната категория на автомобила е коефициент, както следва:

<i>Екологична категория</i>	<i>Коефициент/граница/ по чл.55,ал.1,т.2 от ЗМДТ</i>	<i>Коефициент за Община Крчим</i>
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10 – 1,40	1,10
„Евро 3"	1,00 – 1,10	1,00
"Евро 4"	0,80 – 1,00	0,80
"Евро 5"	0,60 – 0,80	0,60
"Евро 6" и "EEV"	0,40 – 0,60	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в следните размери:

1. товарно ремарке – **10** лв.

2. къмпинг ремарке - **20** лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **20** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **22** лв.

2. над 125 до 250 куб. см включително – **35** лв.

3. над 250 до 350 куб. см включително – **45** лв.

4. над 350 до 490 куб. см включително – **60** лв.

5. над 490 до 750 куб. см включително – **85** лв.

6. над 750 куб. см – **110** лв.

(4) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 168/2013“ на базата на общото тегло е в размер, както следва:

1. до 400 кг. включително – **12** лв.

2. над 400 кг. – **16** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **150** лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **300** лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер **15** лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост;

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси

А) с две оси	-	18	9	31
	18	20	28	64
	20	22	64	147
	22	25	190	342
	25	26	342	600
	26	28	342	600
	28	29	331	399
	29	31	399	655
	31	33	655	909
	33	38	909	1381
	38	-	1007	1369
Б) с три и повече оси	36	38	640	888
	38	40	888	1288
	40	-	1228	1817

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **150** лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер **200** лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **8** лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **10** лв.
3. над 37 kW – **15** лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **38** лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер **75** лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30	61
	13	14	61	168
	14	15	168	237
	15	-	237	536
Б) с три оси	15	17	61	106
	17	19	106	217
	19	21	217	282
	21	23	282	434
	23	-	434	675
В) с четири оси	23	25	282	286
	25	27	286	446
	27	29	446	708
	29	-	708	1050

(14) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 45. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **1,10** лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1,10** лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,15** лв.за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **120** лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **30** лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **3,00** лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,16** лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0,65** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл. 46. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолетите – **22** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – **14** лв.

3. за делтаплан – **14** лв.

4. за мотоделтаплан – **22** лв.

5. за свободен балон – **33** лв.

6. за планер – **33** лв.

Чл. 47. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 48. (1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ - с 60 на сто намаление от определения по чл. 44, ал. 3 данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т., влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ - с 50 на сто намаление от определения по чл. 44, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слаборазселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 44, ал. 5, при условие че не се използват за други цели.

(5) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 49. (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от ЗМДТ, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

(4) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.

(9) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 50. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ - в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл. 51. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 52. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 51. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 53. Лицата по чл. 51, ал. 1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 1 към настоящата наредба.

Чл. 54. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на

промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от Приложение № 4, дължат данък само за дейността по т. 3 от Приложение № 4.”

(7) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4.

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 55. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. Физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага.

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 56 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 54, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 56. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал. 1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 52, ал. 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 52, ал.1 и 2.

Чл. 57. (1) Данъчните декларации по чл. 56 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчните декларации се подават в Столична община.

(4) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл. 58. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 56, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се

извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

РАЗДЕЛ VI ТУРИСТИЧЕСКИ ДАНЪК

Чл. 59. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 60. (1) Размера на туристическия данък за община Кричим е 0,50 лв. за всяка нощувка независимо от категорията на средствата за подслон и местата за настаняване.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл. 61. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

РАЗДЕЛ VII ДАНЪК ВЪРХУ ТАКСИМЕТРОВ ПРЕВОЗ НА ПЪТНИЦИ

Чл. 62. (1) Данъчно задължените лица, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от ЗМДТ.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

Чл. 63. (1) Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за

съответната година е **300 лева**.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срока по б1ф, ал. 1 от ЗМДТ, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 64. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 65. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на общината, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 66. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по формулата в чл. 61ч, ал. 1 от ЗМДТ.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по формулата в чл. 61ч, ал. 1 от ЗМДТ.

Чл. 67. Данъкът по чл. 63, ал. 1 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 68. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 66, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Тази наредба отменя Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Кричим, приета с Решение № 30, взето с Протокол № 6 от 29.02.2008 год.; изм. с Решение № 41, взето с Протокол № 7 от 04.04.2008 год.; изм. с Решение № 99, взето с Протокол № 16 от 30.01.2009 год.; изм. с Решение № 172, взето с Протокол № 25 от 21.12.2009 год.; изм. с Решение № 249, взето с Протокол № 37 от 28.01.2011 год.; изм. с

Решение № 104, взето с Протокол № 12 от 27.12.2012 год.; изм. с Решение № 193, взето с Протокол № 21 от 17.12.2013 год.; изм. с Решение № 279, взето с Протокол № 30 от 11.02.2015 год. на Общински съвет при Община Кричим.

§ 2. Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Кричим, приета с Решение №, взето с протокол № от г. на Общински съвет Кричим се издава на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от 1 януари 2019 г.

§ 3. Разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от настоящата Наредба влиза в сила от 1 януари 2020 г.

§ 4. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от Кмета на общината и/или определени от него лица.

Приложение № 1 към чл. 53.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентна дейност	Годишен размер
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи - данъкът се определя в размер на ... лв. за стая според местонахождението на обекта:	
1 и 2 звезди	83 лв.
2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:	
а) ресторанти:	
1—2 звезди	6 лв.
3 звезди	12 лв.
б) заведения за бързо обслужване:	
1—2 звезди	3 лв.
3 звезди	7 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:	
1—2 звезди	3 лв.
3 звезди	7 лв.
г) кафе-сладкарници	
1—2 звезди	3 лв.
3 звезди	12 лв.
д) барове:	
— дневни:	
2 звезди	12 лв.

3 звезди	27 лв.
— нощни: 2 звезди	16 лв.
3 звезди	40 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	110 лв.
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на 5 лв. за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.	
4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер на 22 лв. за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.	
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер на 110 лв. според местонахождението на обекта.	
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на 120 лв. според местонахождението на обекта.	
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер на 770 лв. според местонахождението на обекта:	
8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер на 45 лв. според местонахождението на обекта.	
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя в размер на 220 лв. според местонахождението на обекта.	
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на 145 лв. за работно място според местонахождението на обекта:	
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на 246 лв. на брой устройство според местонахождението на обекта.	
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на 220 лв. за работно място според местонахождението на обекта.	
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер на 85 лв. за работно място според местонахождението на обекта.	
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на 77 лв. според местонахождението на обекта.	
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на 220 лв. според местонахождението на обекта.	
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на 285 лв. според местонахождението на обекта:	

17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на 385 лв. според местонахождението на обекта.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер на 145 лв. според местонахождението на обекта.
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер на 145 лв. според местонахождението на обекта:
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер на 192 лв. според местонахождението на обекта.
21. Отдаване на видеокасети под наем — данъкът се определя в размер на 660 лв. според местонахождението на обекта.
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер на 3875 лв. според местонахождението на обекта.
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на 726 лв. според местонахождението на обекта.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на 3025 лв. според местонахождението на обекта.
25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на 330 лв. според местонахождението на обекта.
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер на 210 лв. според местонахождението на обекта.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер на 220 лв. според местонахождението на обекта.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер на 78 лв. според местонахождението на обекта.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер на 67 лв. според местонахождението на обекта.
30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на 7 260 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на 66 лв. според местонахождението на обекта.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер на 430 лв. според

местонахождението на обекта.	
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:	
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е 123 лв.	
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е 12 лв.	
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на 60 лв. , и билиард — данъкът за маса е в размер на 60 лв.	
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:	
за 1 кв. м.	- 3 лв.
и за един фитнес уред	- 484 лв.
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на 197 лв. на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	
36. Мелничарски услуги:	
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 20 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.	
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 660 лв.	
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	825 лв. на брой
б) лодки	495 лв. на брой
в) яхти	990 лв. на брой
г) джетове	990 лв. на брой
д) влакчета	33 лв. на място
е) файтони	83 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	165 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни	165 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи	165 лв. на място

се колички, велосипеди и рикши	
к) детски колички и моторчета	165 лв. на брой
л) стрелбища	330 лв. на брой стрелбище
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	303 лв.
б) други МПС	605 лв.
39. Услуги „Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2 200 лв. за брой моторно превозно средство.	
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн — 363 лв.	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 120 лв.	
в) прикачни, навесни и стационарни машини — 12 лв.	